

Giới thiệu Tình Mới Người Xưa

Truyện Tình Mới Người Xưa của tác giả Mạc Anh là một truyện ngôn tình hiện đại, thanh xuân vườn trường. Một tình yêu đẹp, dễ thương.

Thời gian trôi qua, con người thay đổi nhưng tình yêu ấy liệu có phai nhòa. Hai con người một tình yêu, cùng nhau trải qua nhiều chuyện cứ như một đôi trời sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Ngày đầu tiên ấy, cái ngày mà Tôi bước chân vào cánh cửa trường Đại Học. TỰ DUNG... Tôi thấy mình lạc lõng lắm, bé nhỏ lắm. Đâu đâu cũng xa lạ hết trơn vậy. Từ khung cảnh, trường lớp đến con người. Từ lời ăn tiếng nói cho đến cử chỉ hành động cũng khác lắm, khác xa lắm so với những gì Tôi từng nghĩ.

- Làm gì mà ngơ ngơ như bò đội nón vậy.

- .....

Đang thần thờ à không mà phải là đang tận hưởng cái khoảnh khắc không gian trong lành đến thơ mộng, không ồn ào nhưng cũng đủ náo nhiệt thì bỗng tiếng nói dịu hiền ấy đã làm tôi sực tỉnh. Giật thoát người như một phản xạ tự nhiên tôi quay thoát lại.

Trước mặt Tôi lúc này là một người con gái xinh đẹp đến lạ kì. Nàng sở hữu một làn da trắng ngần, một đôi mắt long lanh đầy triu mến, một đôi môi căng mọng tràn đầy sức sống, một gò má hơi cao và đang ửng hồng trước thiên nhiên tạo hóa. Một mái tóc ngang vai ép phồng mái bằng nhưng không đeo kính cận. Tất cả đều tạo nên một cơ thể cân đối đầy đặn đến quần hút.

“Ồi người đâu mà xinh dữ vậy trời”.

Tôi trầm nghĩ trong bụng. Đang bận suy nghĩ một đồng tùm lum hết trơn về người con gái này thì:

- Cốp!!!

Chưa kịp đáp lại gì vì nãy giờ Tôi hãy còn lạc long trốn thiên đường thì đã phải nhận ngay một cái cốc phải nói là nó đau đến điếng người. Nếu không phải là con gái thì có lẽ Tôi đã xông vào vạ cổ bỏ nôi rồi. Hề hề ác phết.

Viết thì dài tràn lan đại hải vậy thôi chứ thực sự lúc ấy những cái dòng suy nghĩ này chỉ xuất hiện chưa đầy 5s.

- Ồ ..... Ơ.....Ơ.....Tôi như chưa hiểu có chuyện gì xảy ra.

- Làm gì mà ngơ ngác vậy. Nàng hấp háy mắt nhìn Tôi.

- Đâu.....Tôi vừa nói vừa gãi đầu cười cầu tài cái.

- Chứ bộ vừa làm gì đấy...Nhìn tùm lum hết trơn còn gì.

- À..... ở đây đẹp quá....đang tận hưởng những gì tạo hóa ban tặng. Tôi lúng túng đáp.

- Ái trà trà ...Quê quá...

Nàng cười khúc khích. Làm Tôi thần thờ người luôn. Lúc này chàng nàng như một thiên thần hạ thế đó. Nhưng cái nụ cười đó ánh mắt ấy Tôi thấy rất quen như là mình đã gặp đâu rồi. Đang trong tình cảnh mung lung phê phê như con tê tê thì Tôi suýt ngã ngựa khi nhận ra mặt nàng đã áp sát dưới mặt Tôi. Giương đôi mắt ếch to tròn, ôi ôi sorry nhầm hi, đôi mắt long lanh thánh thiện, nhưng có chứa đựng một nỗi niềm gì trong đó.

Tôi vội lùi lại...

- Làm gì đấy hả. Người Tôi bắt đầu run lên.

- Tự dưng sao đứng thần thờ như trời chồng vậy. Nàng ngửa mặt nhíu mày khẽ hỏi.

Tôi chưa kịp nghĩ ra câu trả lời thì nàng đã nói đề lên:

- Chắc thấy người ta xinh quá chứ gì. Nàng cười cầu tài và nói.

Đúng thật là Tôi đang còn ngây dại trước vẻ đẹp đấy thật. Nhưng ai đòi lại tự đi khen trước mặt một đứa con trai lạ là mình xinh vậy không ta. Tự tin quá ha. Hix Hix

- Ồ ....Xinh....Xinh như Tinh Tinh. Ha ha ha Tôi bật cười khanh khách.

- Cái gì? Giọng nàng gắt lên.

Ôi thôi còn đâu cái giọng điệu hiền ấy. Đúng là con gái cho dù có dịu hiền đến đâu nhưng lúc tức giận đều dữ tợn như nhau hết trơn vậy.

Lúc này Tôi đã biết mình phải làm gì. Quay ngoắt 180 độ co chân và chạy thật nhanh. Nhưng người tính không bằng trời tính mà. Cái éo le nghiệt ngã của cuộc đời là đây. Vợ và không đúng lúc:

- Dầm...

- Bình .....bình...bình...

Tôi tông ngay vào cây cột đèn cao áp. Tôi bật ngã ngửa còn cột đèn thì vẫn cứ dung nhiệt tình như đang khúc khích cười chế nhạo Tôi vậy.

- “Tổ sư nhà mày không biết cái thằng ngu nào đặt cột đèn ở đây làm hại bố mày”.

Tôi lồm bồm trong con đau điếng đến tê tái. Cái cảm giác ấy thật khó là diễn tả vừa đau vừa xưng vừa bị hàng trăm ánh mắt soi mói một kẻ bại trận dưới gốc cột đèn. Ôi mẹ ơi quê quá, không còn gì quê bằng lúc này tôi chỉ ước là có cái lỗ để Tôi chôn luôn cho nó xong. Haizzzz

- Sao thế đang chơi game show đối đầu à?Nàng vừa cười vừa nói.

Thề là lúc này nếu Tôi còn sức đứng dậy là nàng đã bị one hit rồi đâu còn thành thoi nhe răng mà cười nữa. Thấy tôi có vẻ nhăn nhó vì đau và cũng đôi phần vì bức tức nữa thì nàng cũng biết ý lấy tay vúng miệng lại mà cố nhịn cười. Nhưng người cứ rung rung lên từng đợt Haizzzzz thật là tội nghiệp cho tôi mà mới ngày đầu đến trường mà đã bị chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

- Có ai làm gì Anh đâu mà lại chạy như ma đuổi vậy. Nàng vừa nói vừa đưa tay dịu Tôi dậy. Tay nàng chạm đến đâu Tôi biết đến đấy liền làn da mềm mại như em bé đang đu tôi vững bước trên con đường hi hi. Đang trong tình trạng lâng lâng thì Tôi chợt phát hiện ra một điều là:

“Tại sao nàng lại biết tên Tôi”.

“Trước giờ Tôi với nàng đâu quen biết”.

- Ê...Sao biết tên Tôi vậy hả?

Tôi cố gượng dậy trong nỗi đau mà hỏi.

Nàng chỉ khẽ cười và đáp:

- Người ta giỏi chứ bộ.

- Thôi thôi bà dừng ngay cái văn chém gió đi cho con nhờ...Chém ghê quá....thấy sợ.

- Ừ. Chém gió đấy. Chém mà cũng biết tên Anh. Giọng nói kiêu kì của năm đây rồi.

Lúc này tôi chợt sững người:

“Ồ nhỉ sao nàng lại biết tên mình”.

“Thật ra nàng là ai”.

“mình có quen ai ở đây đâu chứ”.

- Mà này biết mình thật à? Tôi làm về ngây thơ mà hỏi.
- Chứ sao không biết mà người ta lại nói chuyện này giờ.
- Ở hay này giờ có nói gì đâu. Lại sao rồi. Tôi bắt đầu chém gió.
- Không nói chuyện mà tự dưng có con trâu phi thẳng vào cột đèn.

Nàng vừa dứt lời là phá lên cười.

Đến đây Tôi mới thấy toàn thân mình tê tái và ê ẩm hơn bao giờ hết. Đầu thì đau như búa bổ trán sưng vu. Ôi cái định mệnh này giờ quên cả đau. Tôi khẽ khụy xuống thấy vậy nàng liền đỡ tôi và diu vào phòng y tế gần đó. Chính lúc này ngay tại đây Tôi mới cảm thấy mình quê đến nhường nào mọi ánh mắt đều bắn thẳng về hướng Tôi mà chỉ trò cười đùa. Chắc họ bàn tán sôi nổi lắm đây. Chả lấy một ai giúp cả cuộc sống bây giờ vô cảm quá. Mãi đến khi đi được một đoạn thì mới có một người hỏi:

- Bạn có làm sao không?

Nay không biết là hên hay xui đối với Tôi đây mà cả hai người Tôi gặp đều rất xinh và dịu dàng trêu meo cả.

- À ...à ...mình không sao hơi chóng mặt chút xíu ấy mà.

Chóng cái con khi mốc ấy đang đau như búa bổ nè. Lương tâm đang trở dậy phản kháng anh miệng đáng ghét. Nhưng chả hiểu sao Tôi lại nói vậy nữa có lẽ là cố tự bào chữa cho cái quê của mình.

Hóa ra lại là ngon Tôi được hai nàng diu dắt hai bên vào phòng y tế. Nếu đổi lại là bạn bạn có vui không ạ. Những chàng trai thực thụ. Trá vui quá đi mất ấy chứ: hai bên là hai em xinh tươi thì còn gì bằng. Đến bây giờ khi ngồi đây viết lại những kỉ niệm này Tôi vẫn thấy mình thật may mắn vì biết hai nàng.

- Mà sao vừa đi không nhìn đường vậy tông vô cột đèn khổ thân. Nhỏ vừa này hỏi chuyện.

- .....

Tôi chưa kịp nói gì thì ngay bên cạnh. Cái người làm Tôi tông thẩn cái cột đèn đã lên tiếng.

- Anh chàng muốn thể hiện sức mạnh đấy bạn ạ.

Hết chịu nổi rồi bạn này vui tính quá cơ lúc nào cũng trêu được.

Tôi quay sang nhìn nhỏ vừa hỏi thì đã thấy nhỏ cười khúc khích rồi:

- Bạn đúng là Supper Man đấy...nhưng rất tiếc phải chia buồn với bạn vì bại chận.

Kéo sau hai câu nói đó là cả một đàn tiếng cười từ các nàng. Có lẽ phải vỡ cả cái học viện nơi Tôi đang đứng mắt. Cách duy nhất lúc này đây Tôi trọn là cứ bơ mà đi cho nó dễ thở mặc xác hai nàng cười cứ cười.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Sau một chặng đường không khá dài thì cuối cùng Tôi cũng lết xác mình vào đến giường bệnh của phòng y tế. Đây là điều Tôi mong chờ nhất lúc này vì thực sự Tôi muốn chôn tránh mọi ánh nhìn và những tiếng cười đau đến nhói tim kia.

- Đến nơi rồi. Cả hai nàng cùng đồng thanh nói.
- Có một sự trùng hợp nhẹ à nha. Ăn ý quá. Tôi nói đề vào.

Đến đây thì hai nàng lại nhìn nhau mà cười như tỏ vẻ tâm đồng ý hợp vậy haizzz. Con gái là vậy lúc mà thân thì thân nhau lắm lúc đã ghét nhau thì ..... không cần phải nói các bạn cũng biết là gì rồi chứ.

Bất chấp cái nhìn của hai nàng Tôi lên tiếng:

- Cảm ơn hai tí tí nha. Không có hai tí chắc chót mất hì. Giống phim rồi ghen. Hề

- Không có gì đâu bạn ạ. Ai chả có lúc như vậy mà. Nhỏ Ngọc Lan đáp (Lúc này cho phép mình gọi cái bạn giúp đỡ mình là Lan để tiện xưng hô không nó nhầm lẫn ghê quá. Lại nhầm sang cái nàng làm Tôi vỡ chán thì chết).

- Giúp Supper Man thể hiện tài năng chứ bạn. hí hí

- Yếu lại thích ra gió.

“Bộ nàng chưa từng được cười hay sao vậy nàng”.

Tôi gần mặt lên và nhìn trăm trăm vào nàng:

- Cháu bị làm sao đấy. Tiếng bác sĩ trực ca đang dần tiến về phía Tôi.

“Bác ơi con lạy bác đấy suất hiện lúc nào không suất lại đúng lúc này. Hông cả việc con dọa nàng”.

Giờ đã gần 7h tối rồi nên bác sĩ trực là điều đương nhiên các bạn đừng quá lạ nha.

- Dạ...Dạ...Dạ...À cháu sợ y bị té ngã ạ.

Lí do nói tránh.

Chứ chả nhẽ lại bảo cháu mãi ngấm gái nên lao vào cột điện. Sời nghĩ gì.

- Đầu đưa chú xem nào.

- Dạ. Vừa nói Tôi vừa rơ cái trán sưng vu ra.

- Bị sưng to thế này chắc đau lắm đây.

- Dạ không đau đâu ạ muối ấy mà chú.

Lại một sự ngu dốt nữa đây rồi vì không muốn quê trước mặt hai nàng mà Tôi đành phải cắn răng mở miệng. Dấu người ngoài ngành thôi chứ dấu sao được nổi đau với bác bác nhỉ. Cháu biết bác chỉ cười và lắc đầu khi cháu nói vậy mà.

- Cái gì vậy chú. Mắt Tôi tròn xoe như hai quả bí ve.

- Thì dụng cụ sơ cứu chứ gì cháu.

- Đầu đưa trán với chìa tay ra đây chú xem nào. Tôi ngoan ngoãn tuân lệnh.

- Ôi!...Au...Đau...đau...quá chú. Cái gì mà vừa sót vừa rát vậy chú.

- Oxi già ấy mà đáng chịu chút đi thanh niên mà kém quá.

- Ô...Cháu không đau đâu chú ạ.

- Muối ấy mà. Hí hí hí

- Nãy giờ là giả bộ đấy bạn ạ.

Hai nàng nhìn nhau mà khúc khích cười.

Ngu người rồi nãy giờ quên mất là hai nàng đang hiện diện ở đây. Thôi xong mất cả hình tượng như tượng đài của mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

“Im lặng và im lặng” là hành động của Tôi lúc này.

Từ đó đến lúc bác sĩ băng bó xong vết thương cho Tôi thì Tôi cũng chẳng hé răng được câu nào. Cười nhiều cũng chán mà mỗi mồn rồi phải không hai nàng. Không gian tĩnh lặng trật tự không tiếng động hiện rõ.

- Xong rồi đó thanh niên. Chú đã băng bó đầu ra đấy rồi lần sau cẩn thận nha.

- Dạ cháu cảm ơn chú ạ. Lần sau cháu sẽ cẩn thận hơn.

Tôi vừa nói dứt lời thì thấy chú đã quay sang phía hai nàng:

- Hai cháu đưa bạn về nha.

- Dạ vâng ạ. Hai nàng đáp lễ phép.

Thế là Tôi lại được hai tiểu thư hộ tống rồi hoàng thượng vãi cả ra hè. Thích mê người hehe.

- Sao đã đỡ hơn chưa? Nàng hỏi.

- À ừ mình đỡ nhiều hơn rồi. Tôi vẫn cứ thẹn thùng mà đáp.

- Thôi chết hơn 7h rồi mình phải về đây không bố mẹ với anh mình lại lo. Nhỏ Lan hốt hoảng nói.

- À ừ cảm ơn bạn nhiều nha.

- Hi không có gì. Mình về đây.

Rồi nhỏ quay sang nàng:

- Mình về trước nha cậu.

- Ừm bạn về cẩn thận nha.

- À cậu gì ơi cậu tên gì thế.

Tôi cố hỏi với lấy chút manh mối hè hè. Nhưng bây nghĩ lại vẫn thấy mình ngu nếu đổi lại bây giờ Tôi chả xin sdt rồi cần gì hỏi lung tung.

- Mình tên Lan mình ở trên Long Biên này này. Có duyên gặp lại nha. Nói xong nàng chạy vút ra bến xe bus mất. Để Tôi cứ đưa mắt mà nhìn theo.

- Này. Tôi giật thoát mình.

- Nhà ở đâu tui đưa về.

Tỉnh giấc trở về với hiện tại. Khi trên con đường chỉ còn hai bọn Tôi. Khung cảnh lãng mạn rồi hai đứa cùng đi chung nha như kiểu hẹn hò ấy. Nàng thì xinh rồi lung linh tỏa nắng, đáng yêu kiều, nụ cười như sáng sớm ban mai. Còn Tôi thì chả có gì mang trên người bao vết thương số max nhỏ mà. Mong rằng khi người ngoài nhìn vào họ sẽ nghĩ là anh hùng cứu mỹ nhân chứ không phải là một kẻ bại trận. Có như vậy thì Tôi mới thấy vui hì.

- Mà Anh lên đây một mình à.

- Ừm mình lên đây nhập học.

- Không có bạn bè hay người nhà đi cùng. Nàng quay sang nhìn Tôi.

- À có ba mình có đưa mình lên đây nhưng mình bảo ba mình về rồi. Lớn rồi phải tự lập chứ.

- À ra là vậy.

"Nàng ơi nàng sao nàng lại biết tên tôi".

- Mà....Cả hai chúng tôi đều đồng thanh nói. Một sự ăn ý không hề sắp đặt.

- Bạn nói trước đi. Tôi lúng túng đáp.

- Không bạn nói trước đi. Nàng có vẻ nhường Tôi.

- Hi hi nhường con gái nói trước mà.

Đến giờ Tôi vẫn thấy lúc đó mình thông minh bởi lẽ để nàng nói trước là Tôi có thể thăm dò xem nàng nói gì để tỵ nỡ Tôi còn biết đường.

- Mình định hỏi cậu xem có biết mình là ai không ấy mà. Nàng nhẹ nhàng nói.

- Không. Làm sao mình biết được chứ.

Cho dù Tôi có cảm giác gì đó quen quen. Nhưng Tôi không thể nhận ra đó là ai. Và lại đây cũng chính là lí do Tôi định hỏi nàng.

- Anh quên mình rồi sao.

Tôi tự dung cảm thấy lạnh lẽo toàn thân lạnh toát vì lời nói đó. Trong đó như chứa ẩn một sự trách móc một sự thất vọng gì đấy mà Tôi không thể nào diễn tả được bằng lời.

- Mình xin lỗi. Nhưng thật sự mình không nhớ nổi. Tôi cứ lảng lảng nhìn nàng mà đáp.

- Ừ cũng phải thôi lâu không gặp rồi mà. Mình không trách gì Anh đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

- Ừ cũng phải thôi lâu không gặp rồi mà. Mình không trách Anh đâu.

Tuy là nàng nói không trách tôi nhưng đầu đó tôi vẫn cảm thấy lỗi của mình lớn lắm và có vẻ nàng thất vọng về tôi lắm. Bầu không khí im lặng lại hiện lên. Căn bản là tôi không biết mình nên bắt đầu từ đâu nữa. Cứ vậy lặng lẽ mà đi dưới những ánh đèn điện lung linh huyền ảo. Tầm đi được năm mười phút thì nàng đã đưa tôi cập bến an toàn à quên về đến nhà an toàn.

- Đến nơi rồi Anh vào cẩn thận nhé. Nàng đưa đôi mắt hiền từ nhìn tôi.

- À .... ừ ... à....

- Làm gì mà lấp bắp vậy ông tướng. Nàng ngạc nhiên hỏi.

- Hi hi... không ... không có gì.

Trả hiểu sao lúc đấy tôi lại vậy nữa chứ cứ hết quê này đến quê khác. Có lẽ đêm nay tôi phải lược lại mình mới được kkk.

- Thôi mình về luôn đây. Thấy được sự lấp bắp của tôi nàng liền nói để tôi đỡ ngại.

- Để... để Anh đưa bạn về. Các bác có thấy tôi chán không ai lại để Anh đưa bạn về bao giờ không chứ haizzzz.

- Ừa ông tướng làm màu à. Nhìn bộ dạng thế kia mà còn bày đặt. Nàng hất hất mắt về tôi.

Chết chết cứ đi với gái là quên hết mình bị gì. Mang trong mình trọng thương mà không hề cảm nhận thấy.

- Vậy ... Anh....Anh.... cảm ơn nhé. Tôi cứ vậy ngập ngừng nói không lên tiếng.

- Mình là mình không nhận cảm ơn không đâu nghen. Nàng vừa nói vừa mỉm cười.

Ôi nàng ơi nàng giết tôi đi còn hơn. Nụ cười tỏa nắng ban mai. Lại một lần nữa tôi bị ngây dại trước nụ cười đó.

- Này....này. Nàng khẽ lay tôi.

- Hử. Tôi giật bắn lên. Chết giờ hóa ra là này giờ tôi cứ nhìn chăm chăm nàng. Đúng là ngây dại nó dại đủ đường.

- Sao mà cứ thần thờ vậy.

- À à không có gì. Mình vào nhà đây. Tôi nói như súng liên thanh rồi vội vàng vèo một cái chạy vào nhà.

- Soạt... ầm...bụp...

- Ai da....

Vội vàng né tránh nàng mà tôi lao ngay vòa cả cánh cổng. Chán tôi quá mắt tôi chưa mở cổng đã lao vào rồi.

- Anh phải cẩn thận chứ. Cổng đã mở đâu. Có đau lắm không. Nàng hét hoảng chạy lại đỡ tôi.

- Không sao ... không sao. Bạn về đi kéo muộn. Tôi vừa nói vừa xua tay ý bảo nàng cứ về đi tôi không sao.
- Không sao thật chứ. Giọng nàng có vẻ gì đó lo lo.
- Ừm mình không sao mà. Bạn về sớm đi.
- Vậy mình về nhé. À mà mai mình qua gọi đi làm thủ tục nhập học nhé.
- Thật ấ....

Ui mắt tôi sáng lên như đèn pha ô tô vậy. Cảm giác cứ lâng lâng bay bay. Thế là mai tôi lại được đi với nàng à. Ngày mai tôi lại được ngắm dung nhan tuyệt sắc đây à.

- Ừm làm gì mà Anh ngạc nhiên vậy.
- Hi hi không có gì vui quá ấy mà. Tôi đoán trác lúc này mắt tôi đang dưng ngời luôn.
- Thế thôi mình về đây. Anh vào nhà cẩn thận đó nha. Nàng không quên trực quê tôi. Đúng là vừa lạnh lợi vừa xinh đẹp mà.
- Ừm bạn về cẩn thận nhé.

Các bạn con trai này các bạn có thấy hồi đấy tôi chán lắm không. Có thấy tôi làm mất mặt cánh mày râu lắm không. Khi để một người con gái đi một mình trong đêm. Có lẽ đây là cái tội lớn nhất của tôi. Vậy nên sau này khi có cơ hội tôi đều chủ động đưa các bạn nữ về. Các cánh mày râu nhớ nhé hãy luôn tạo cảm giác an toàn cho phái yếu nhé đừng sơ suất như tôi. Không được lặp lại không được không được.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

- Ôi nàng, nàng đi đâu đấy.
- Nàng đến thăm chàng đây. Nàng đem thức ăn cho chàng này. Chàng ăn đi cho nóng.
- Sao nàng tốt với ta quá vậy. Nàng có mệt lắm không.
- Dạ không đâu chàng.
- Nàng ơi... Ta bảo này.
- Sao chàng...
- Nàng có...

Tít tít tít... tít tít tít... tít tít tít... tít tít...

Giật thoát mình tôi vực dậy. Hóa ra tất cả chỉ là Anh đang mơ. Tôi vội cầm cái điện thoại ném đánh bộp cái xuống giường.

- Sao mày không làm ơn cho tao thêm hai phút nữa hã. Đồ độc ác.

Đang cầm tay nàng để nói lời yêu thương thì cắt đánh sập cái lạc lõng luôn haizz. Nhìn đồng hồ thì lúc này đã 5h35'. Tôi vội vàng vứt cái trăn ra khỏi người. Không biết này giờ hãy còn mơ mơ màng màng hay sao mà giờ tôi mới cảm thấy toàn thân mình đau nhức. Đến bước cũng không muốn bước. Tự dung hình ảnh nàng bỗng xuất hiện trong tôi làm tôi có động lực thúc đẩy mọi chuyện. Vệ sinh cá nhân xong là tôi sỏ ngay cho mình chiếc quần jean màu đen kèm theo cái áo sơ mi trắng. Chuẩn bị xong mọi thứ tôi lao ngay xuống nhà để đợi nàng. Cứ thế cái khoảng thời gian đợi nàng tôi cứ đi đi lại lại lòng vòng mãi. Trong lòng thì cứ nôn nao ngóng chờ.

- Sao còn chưa đi. Cứ lòng vòng mãi ở đây làm gì đấy cu? Tiếng bác Minh từ trên tầng vọng xuống.
- Dạ... dạ... cháu đợi bạn bác ạ.
- Ừ bảo bạn nhanh nhanh lên kéo muộn đó nhé.
- Vâng ạ. Cháu biết rồi.

Nàng ơi không biết giờ này nàng đang ở đâu mà để tôi ngóng trông thế này.

“Có lẽ nào nàng không đến không”, “hay là nàng quên rồi”, “Có khi nào nàng cho mình leo cây không ta”. “Không không nàng đã bảo vậy rồi mà. Đợi chút nữa xem sao. Nhất định nàng sẽ tới, nhất định là vậy”.

Tôi chuyển hình thức tập thể dục. Đi bộ lòng vòng trong sân sang đi ra cổng rồi lại đi vào. Cứ thế vài ba lần vẫn chẳng thấy nàng đâu. Tôi bắt đầu cảm thấy khả năng nàng không đến là rất cao. Bực tức tôi cầm túi hồ sơ trên tay lao thẳng ra cổng.

- Ô ... Anh. Mình đang định gọi. Nàng trông xe đạp xuống mà nói.

Thật sự là tuyệt sắc mà người đẹp mặc gì cũng đẹp. Hôm nay nàng mặc áo phông hồng rạng rỡ. Bình thường nàng đã làm sao xuyên lòng tôi rồi mà hôm nay nàng mặc vậy làm tôi ngẩn ngơ lắm. Không biết có phải là vì nàng sở hữu làn da trắng hay không mà nhìn ở góc độ nào nàng cũng thật tuyệt. Đôi má nàng hơi ửng hồng đôi môi thì lúc nào cũng mỉm cười. Bây giờ chỉ cần nàng nghiêng mái tóc, tôi tin chắc là mấy cái cột điện sẽ bị đánh oan ấy chứ. Này giờ hãy còn đang trách móc nàng mà giờ đây những điều đó trong tôi nó không cánh mà bay. Tôi tự nhủ rằng có lẽ nào nàng là tiên không mà trông hoài không thấy chán.

- Ô cái ông này. Làm gì mà soi mói người ta dữ vậy. Bộ người ta chưa rửa mặt hả. Nàng trông mắt nhìn tôi.

- Đâu... cái ... cái xe đẹp quá ấy mà. Phù tôi phải chữa cháy vội.

- Bộ xe đạp ở đây mà. Nàng tiến tới rất xe.

- Ôi thôi xong lại bị ngu rồi. Đúng là bạ đâu nói đó chưa nhìn xung quanh gì cả mà cứ toàn phán bừa.

Các bạn có ai đã trong hoàn cảnh giống tôi chưa hãy cho tôi cách chữa cháy với help me help me.

- Hay là ông mắt lác. Nghi lắm nha. Nàng nheo mắt nhìn tôi.

- Nào bấy nào tôi là tôi khen cái xe đạp người ta vừa đi qua kìa. Tưởng bỏ hả. Tôi hát hăm làm ra vẻ kiêu ngạo.

- Ôi ông tướng này gian quá à. Gì cũng nói được.

- Chứ sao. Tôi được đà nói giọng chắc nịch.

- Thôi lên đây tôi trở đi. Nhanh kéo muộn gần bảy giờ rồi đó.

Nàng lên xe hất đầu ra phía sau. Ý bảo tôi lên nhanh.

Thôi để tôi lai cho. Ai lại để con gái lai trông kì lắm. Tôi cầm đầu xe lắc lắc bảo nàng hãy xuống đi.

- Ông mà cũng biết kì ả hihi. Nàng vừa nói vừa cười tỏ vẻ đùa cợt.

- Tôi hơi bị ga con nhà bà lằng đó nha. Bà nghĩ gì.

Thế là tôi đeo nàng đi trên chiếc xe cà tàng à nhảm trên chiếc xe phượng hoàng, xin lỗi xin lỗi lại nhảm trên chiếc xe mini màu xanh. Mà các bác ạ, cũng khổ cái thân tôi, xe nào không đi đi xe mini. Cứ lúc lúc lại có đứa nhìn. Không biết là nhìn nàng hay là nhìn tôi đi xe nữa mà nhìn xong rồi lại cười. Hay là mình đẹp trai quá nhỉ haha. Soái ca đẩy các vị ạ hehe.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

- Ôi nàng, nàng đi đâu đấy.

- Nàng đến thăm chàng đây. Nàng đem thức ăn cho chàng này. Chàng ăn đi cho nóng.

- Sao nàng tốt với ta quá vậy. Nàng có mệt lắm không.

- Dạ không đâu chàng.

- Nàng ơi... Ta bảo này.

- Sao chàng...

- Nàng có...

Tít tít tít... tít tít tít... tít tít tít... tít tít...

Giật thoát mình tôi vực dậy. Hóa ra tất cả chỉ là Anh đang mơ. Tôi vội cầm cái điện thoại ném đánh búp cái xuống giường.

- Sao mày không làm ơn cho tao thêm hai phút nữa hả. Đồ độc ác.

Đang cầm tay nàng để nói lời yêu thương thì cật đánh sập cái lạc lõng luôn haizz. Nhìn đồng hồ thì lúc này đã 5h35'. Tôi vội vàng vứt cái trần ra khỏi người. Không biết này giờ hãy còn mơ mơ màng màng hay sao mà giờ tôi mới cảm thấy toàn thân mình đau nhức. Đến bước cũng không muốn bước. Tự dưng hình ảnh nàng bỗng xuất hiện trong tôi làm tôi có động lực thúc đẩy mọi chuyện. Vệ sinh cá nhân xong là tôi sờ ngay cho mình chiếc quần jean màu đen kèm theo cái áo sơ mi trắng. Chuẩn bị xong mọi thứ tôi lao ngay xuống nhà để đợi nàng. Cứ thế cái khoảng thời gian đợi nàng tôi cứ đi đi lại lại lòng vòng mãi. Trong lòng thì cứ nôn nao ngóng chờ.

- Sao còn chưa đi. Cứ lòng vòng mãi ở đây làm gì đấy cu? Tiếng bác Minh từ trên tầng vọng xuống.

- Dạ... dạ... cháu đợi bạn bác ạ.

- Ủ bảo bạn nhanh nhanh lên kéo muộn đó nhé.

- Vâng ạ. Cháu biết rồi.

Nàng ơi không biết giờ này nàng đang ở đâu mà để tôi ngóng trông thế này.

“Có lẽ nào nàng không đến không”, “hay là nàng quên rồi”, “Có khi nào nàng cho mình leo cây không ta”. “Không không nàng đã bảo vậy rồi mà. Đợi chút nữa xem sao. Nhất định nàng sẽ tới, nhất định là vậy”.

Tôi chuyển hình thức tập thể dục. Đi bộ lòng vòng trong sân sang đi ra cổng rồi lại đi vào. Cứ thế vài ba lần vẫn chẳng thấy nàng đâu. Tôi bắt đầu cảm thấy khả năng nàng không đến là rất cao. Bực tức tôi cầm túi hồ sơ trên tay lao thẳng ra cổng.

- Ồ... Anh. Minh đang định gọi. Nàng trông xe đạp xuống mà nói.

Thật sự là tuyệt sắc mà người đẹp mặc gì cũng đẹp. Hôm nay nàng mặc áo phông hồng rạng rỡ. Bình thường nàng đã làm sao xuyên lòng tôi rồi mà hôm nay nàng mặc vậy làm tôi ngẩn ngơ lắm. Không biết có phải là vì nàng sở hữu làn da trắng hay không mà nhìn ở góc độ nào nàng cũng thật tuyệt. Đôi má nàng hơi ửng hồng đôi môi thì lúc nào cũng mỉm cười. Bây giờ chỉ cần nàng nghiêng mái tóc, tôi tin chắc là mấy cái cột điện sẽ bị đánh oan ấy chứ. Đây giờ hãy còn đang trách móc nàng mà giờ đây những điều đó trong tôi nó không cánh mà bay. Tôi tự nhủ rằng có lẽ nào nàng là tiên không mà trông hoài không thấy chán.

- Ồ cái ông này. Làm gì mà soi mói người ta dữ vậy. Bộ người ta chưa rửa mặt hả. Nàng trừng mắt nhìn tôi.

- Đâu... cái... cái xe đẹp quá ấy mà. Phù tôi phải chữa cháy vội.

- Bộ xe đạp ở đây mà. Nàng tiến tới rất xe.

- Ôi thôi xong lại bị ngu rồi. Đúng là bạ đâu nói đó chưa nhìn xung quanh gì cả mà cứ toàn phán bừa.

Các bạn có ai đã trong hoàn cảnh giống tôi chưa hãy cho tôi cách chữa cháy với help me help me.

- Hay là ông mất lác. Nghi lắm nha. Nàng nheo mắt nhìn tôi.

- Nào bấy nào tôi là tôi khen cái xe đạp người ta vừa đi qua kìa. Tưởng bỏ hả. Tôi hất hàm làm ra vẻ kiêu ngạo.

- Ôi ông tướng này gian quá à. Gì cũng nói được.

- Chứ sao. Tôi được đà nói giọng chắc nịch.

- Thôi lên đây tôi trở đi. Nhanh kéo muộn gần bảy giờ rồi đó.

Nàng lên xe hất đầu ra phía sau. Ý bảo tôi lên nhanh.

Thôi để tôi lái cho. Ai lại để con gái lái trông kì lắm. Tôi cầm đầu xe lắc lắc bảo nàng hãy xuống đi.

- Ông mà cũng biết kì á hihi. Nàng vừa nói vừa cười tỏ vẻ đùa cợt.

- Tôi hơi bị ga con nhà bà lăng đó nha. Bà nghĩ gì.

Thế là tôi đeo nàg đi trên chiếc xe cà tàng à nhằ trên chiếc xe phượng hoàng, xin lỗi xin lỗi lại nhằ trên chiếc xe mini màu xanh. Mà các bác ạ, cũng khổ cái thân tôi, xe nào không đi đi xe mini. Cứ lúc lúc lại có đũa nhìn. Không biết là nhìn nàg hay là nhìn tôi đi xe nữa mà nhìn xong rồi lại cười. Hay là mình đẹp trai quá nhĩ haha. Soái ca đấy các vị ạ hehe.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Ngồi được hơn ba mươi phút thì tôi quay sang nàg:

- Bạn đói không. Mình đi ăn chút gì nhé. Chứ lâu lắm mới đến lượt bọn mình lun ấ.

- Nàg gật gật đầu ra hiệu đồng ý.

Thế là tôi với nàg đi qua quán Atiso gần ngay đó ngồi. Chứ giờ này mà đi ra chỗ quán ăn chắc mệt lắm.

- Bạn uống gì để mình gọi. Tôi nhìn nàg.

- Cho mình một trà sữa chân châu đi. Nàg nhìn xung quanh và nói.

- Cho cháu một trà sữa chân châu với một matcha đi cô. À cho cháu thêm đĩa hươg dương nữa nhé.

- Hai cháu đợi một lát nhé.

- Dạ vâng ạ.

Không hiểu ở nàg toát ra sức hút lạ kì gì mà khiến tôi say đắm đến vậy. Cứ tranh thủ là lại nhìn lên nàg cái. Chỉ cần nàg cười thôi là cả thế giới muốn đổ rồi chứ không gì tôi. Đã thế lại cộng thêm đôi mắt hiền dịu nữa chứ. Ghét quá đôi má ấy cứ ửng hồng ai nhìn mà không tê tái chứ. Cơ mà nàg là ai. Tôi đi chung với nàg hai ngày nay rồi mà tôi còn chưa biết nàg là ai lun. Công nhận cũng tài tình thật quen không quen biết không biết mà tôi cứ đi cùng như đúng rồi vậy. Như kiểu hai người quen nhau lắm lắm lun ấ.

- Nước với hươg dương của hai cháu đây. Cô chủ quán đặt nước với hươg dương xuống bàn.

- Dạ chúng cháu cảm ơn ạ. Nàg nhanh nhẹn đáp lại cô chủ quán.

- Uống đi Anh. Nàg đưa tôi cốc matcha.

- Mà này cho mình hỏi vài câu được không? Tôi vừa nói vừa bóc hạt.

- Có chuyện gì vậy Anh nói mình nghe đi. Nàg kháu khỉnh đáp.

- À chuyện cũng không có gì. Anh chỉ định hỏi chúng ta gặp nhau ở đâu chưa thôi.

Bây giờ thì đã đến lúc tôi phải biết về nàg. Dù cho tôi không nhớ ra, dù tôi có quên nàg, dù nàg có trách tôi thì tôi vẫn muốn làm quen với nàg một lần nữa.

- Anh nói vậy mà cũng nói, chưa gặp nhau mà lại biết nhau hả. Nàg nói có vẻ trách móc lắm.

- Nhưng thực sự thì Anh không tài nào nhớ nổi ý. Có khi nào đã từ lâu lắm rồi không? Tôi nói trong vô vọng.

- Anh còn nhớ đặt nợ thi Đại Học không? Nàg vừa nói vừa đảo đảo cốc trà sữa.

- Ừm nhớ chứ sao không. Tôi ngược mắt lên nhìn nàg.

- Đây vậy là nhớ ra mình rồi còn gì. Nàg nhìn tôi cười.

- À không ... không nhớ. Tôi lúng túng đáp.

- Mình thi cùng phòng với Anh môn Hóa ấy. Nàg đặt cốc trà sữa xuống.

Không biết có bác nào như tôi không nữa, chứ đã không nhận ra thì nói thế nào tôi cũng không nhận ra. Trả nhẽ lại bảo nàg nói lun đi, vòng vo mãi.

Thì Hóa cùng biết bao người vậy làm sao mà tôi nhớ nổi chứ.

- Minh là cái bạn dễ quên chứng minh thư ấy. Nàng nói thêm manh mối, chắc nàng thấy mặt tôi ngu quá nên cho thêm câu then chốt đây.

- À à Lâm Phương Anh. Tôi đắc trí cười.

- Đập vỡ trán người ta mà không nhớ haizzz haizzz. Nàng thờ dài.

Hóa ra nàng là cái người kiêu kì ấy. Cái người mà mặt lạnh tanh không hề biết cười. Đợt thi Đại Học khối B tôi có nhật dùm một bạn CMT chắc bạn đấy vội hay một lí do gì đó mà quên CMT.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

“Lâm Phương Anh”

- Ê ê bạn gì ơ? Tôi gọi cái cô gái vừa đi đến cửa.

- Bạn quên CMT này. Tôi cầm CMT mà giờ lên.

- Chết của mình. Cô gái chạy lại hướng tôi.

- Tạch... cộp...

Chưa kịp làm gì thì cả hai đứa đã đập đầu vào nhau rồi. Không biết là đen hay xui nữa đây. Căn bản là khi cô gái quay lại tôi bị ngỡ ngàng trước vẻ đẹp đó. Một cô gái búi tóc cao, mặc sơ mi có làn da rất trắng. Trông rất kiêu sang và hãnh diện. Nàng càng tiến gần phía tôi hơn thì người tôi lại càng ngây dại hơn tay tôi như không còn cảm giác, làm rớt luôn cái CMT xuống đất. Nhận ra vừa có cái gì đó rơi ra từ tay mình tôi cúi xuống nhặt thì đúng lúc nàng cũng cúi xuống. Thế là xong xảy ra án mạng à nhầm xảy ra tranh chấp nhẹ hi hi. Cả hai cùng đưa ánh mắt rục rủa như đầu trường nhìn nhau.

- Hừ. Nàng hắt hàm cúi xuống nhặt CMT.

Tôi thì thấy con nhỏ này ghét thật.

“Minh đã có lòng tốt gọi mà nó dám hừ mình. Là con trai bỏ đánh bỏ mạng rồi nhé”

- Cảm ơn. Con nhỏ nói cộc lốc.

- Ủ. Tôi cũng không chịu thua ừ một cái rõ to.

Con nhỏ đi dần ra phía cửa.

- Mà này tên gì đấy. Tôi gọi với theo.

- Lâm Phương Anh.

Con nhỏ nói không biết chủ vị gì cả. Thoát cái là biến mất. Đến đây tôi cũng trả đề ý con nhỏ này làm gì nữa cả, ra lan can xách cặp đi về. Vừa ra đến cổng thì ông anh họ tôi đã đứng chờ sẵn ở cổng:

- Làm được bài không đệ.

- Cũng tạm tạm ca ạ. Tôi lững lự đáp.

- Sao mà trông mặt tàn tạ vậy. Ông anh tôi chìa tay đưa tôi cái mũ bảo hiểm

- Đẩy cái con nhỏ đấy. Tôi chỉ tay vào con nhỏ đang được bà chị nó đèo.

- Con nhỏ đấy làm sao? Ông anh tôi nhìn theo hướng chỉ tay của tôi.

- Ghét thế không biết. Tôi làu bàu nói.

- Ghét gì đệ?

- À cái con nhỏ đó đập vào đầu đệ ca ạ. Đã quên CMT rồi lại còn kiêu với trà hãnh. Tôi nói giọng mỉa mai.
- Vèo. Con nhỏ vụt qua mặt cứ đứng đưng không thèm để ý sự xuất hiện của tôi.
- Người đầu mà. Tôi nhìn theo xe.
- Thôi lên xe ca đèo về mai còn thi tiếp. Ông anh tôi nỏ máy xe.

Đấy nàng mà tôi đang mê mẩn ngẩn ngơ đay các bác ạ. Kiểu kì khó đỡ đã thế lại còn đứng đưng nữa chứ. Như vậy thì đồ ai mà nhớ được. Với lại ở thời điểm này nó khác lắm các bác ạ. Con nhỏ ngày nào không còn búi tóc cao nữa mà đã buông tóc rập phồng. Cái mặt lạnh tanh ngày nào cũng biến mất rồi thay vào đó là một gương mặt cười tươi như ánh nắng ban mai. Vậy bảo sao tôi không nhớ được chứ. Mới lại chúng tôi cũng chỉ thi cùng nhau có một môn. Hai môn còn lại chắc do lắm người tên Anh quá nên không cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

- Hóa ra là bạn bảo sao lâu linh vậy.
- Mà đợt trước bạn kiêu kì lắm mà. Sao giờ lại hiền từ thế. Tôi cười cười bảo.
- Thì bây khác rồi chứ sao. Nàng lắc lắc đầu.
- Mà nghĩ lại lúc đấy cũng hài nhì. Tự dưng va trạm hi. Tôi gọi lại cái khoảnh khắc ngày hôm đó.
- Ừ công nhận. Nhất là lúc hai đứa cộp đầu mình lờm cái thấy Anh ngơ luôn. Buồn cười lắm nhưng không nở. Hi hi
- Cả cái lúc đi về nữa, lúc tôi chỉ chỉ bà ấy...

Cứ thế chúng tôi ôn lại truyện bữa nọ. Cứ thi thoảng hai đứa cười cười rồi lại đánh nhau cái. Tò về rất ăn ý. Cuộc trò truyện của chúng tôi cứ sôi nổi vậy đấy. Bình luận hết cái này rồi đến cái khác.

- Tính tiền cho cháu cô ời.

Tôi đứng dậy ra thanh toán cho cô chủ quán. Rồi cả hai đứa đi ra chỗ nhập học để chuẩn bị tới lượt mình.

Đợi một lúc thì chúng tôi được gọi vào. Chạy đôn chạy đáo hết mười lăm bàn cộng với viết lách mời tay thì cuối cùng cũng xong. Ra ngoài lấy xe tôi đèo nàng về.

- Nhà bạn ở đâu để mình đèo về. Tôi quay lại hỏi nàng.
- Thôi. Đi qua nhà bạn luôn đi rồi mình tự về. Chứ trả nhẽ bạn đèo mình xong bạn đi bộ về à. Nàng nghiêng mái nhìn.
- Thế qua nhà mình luôn nhé. Tôi đáp.

Thế là tôi lao xe ầm ầm cứ hướng nhà mình mà chạy. Trả hiểu sao lại nàng mà tôi trả thấy một chút nào cứ đập xe vèo vèo bay như gió vậy.

- Đến nơi rồi. Tôi hạ xe.
- Ừ Anh vào đi. Nàng cầm lấy đầu xe.
- À vào nhà Anh chơi đã. Tôi mở cổng đón nàng.
- Thôi mình phải về luôn đây, đề khi khác nha. Nàng quay đầu xe lại.
- À cho Anh sdt đi, liên lạc cho tiện. Tôi gơ sẵn máy chờ nàng đọc.
- 09xx689689.
- Ui số đẹp vậy. Mình nháy số mình qua luôn nhé. Tôi bấm bấm.

- Oki được rồi. Lưu vào nhé.

- Ừm thôi mình về đây hôm nào gặp nhé.

- Oki về cẩn thận nghen.

Nàng lên xe. Cứ thế mà lướt qua các hàng cây rồi các quán xá, dần dần bé dần, bé dần. Tôi như người vô hồn vậy trả hiệu sao mình lại thần thờ về nàng đến thế.

“Hay là tôi đã yêu nàng, cái tình yêu gọi là xét đánh đây sao. Haizz haizz gat nó qua đi yêu với đương cái gì, nhận vợ quá. Chỉ là bạn bè lâu ngày gặp lại thôi. Ừ chỉ vậy thôi”.

Cứ thế tôi bước vào nhà trong về mặt hơn hờ.

- Yêu anh đi em anh không đòi quà. Là lá lá lá lá là... Tôi vừa hát vừa nhảy như kiểu vừa trúng giải độc đắc không vậy.

- Tình yêu đến với anh chỉ là cái ví... em oi... Bắn một lúc cả chục liên khúc luôn.

- Làm gì mà mặt mày hơn hờ thế kia. Bác Minh hỏi tôi.

- Dạ có gì đâu bác. Tôi không dấu được sự vui vẻ.

- Thế nhập học xong chưa. Bác tôi nhìn tôi.

- Dạ xong hết rồi đó bác. Tôi cảm xúc nước mắt.

- Thế hồ sơ đâu hết rồi. Bác tôi nhìn xung quanh xem tôi có để đâu không.

Chết chết đồng hồ sơ nhập học của tôi. Tôi để quên ở giỏ xe nàng rồi, lú lúp quá mất rồi.

- Dạ cháu để quên ở giỏ xe bạn mất rồi. Tôi sực nhớ ra.

Uống ực một hơi tôi đặt chiếc cốc xuống rút điện thoại ra gọi cho nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

“Người ơi lòng em yêu anh nhiều hơn. Cả trái tim em anh hiểu không. Một lần nhìn thấy anh trái tim càng yêu anh. Thiếu vắng anh em rất buồn...”

- Trạc bày đặt nhạc chờ nữa hả.

- A lô. Ai đấy ạ. Tiếng nói dịu dàng từ đầu dây bên kia.

- Anh nè. Anh để quên tập hồ sơ ở giỏ xe rồi.

- Ừ mình thấy rồi. Để mình quay lại đưa cho. Giọng nói truyền đến từ đầu dây.

- Ui làm phiền bạn quá. Tôi áy náy.

- Hi hi không có gì đâu.

- Vậy Anh đợi nha.

- Oki Anh.

Thế là tôi ra cổng đứng đợi nàng để lấy tập hồ sơ. Không biết ông trời sắp đặt cho tôi gặp nàng hay sao mà tôi cứ quên đồ suốt thôi. Nhưng như thế cũng hay, tôi cũng thích hi hi. Được ngắm nàng nhiều hơn được nhìn nụ cười tỏa nắng ấy lâu hơn.

- Tập hồ sơ của Anh nè. Nàng hạ xe đưa tôi tập hồ sơ.

- Anh cảm ơn nha, làm phiền bạn quá. Tôi gãi gãi đầu.

- Ừm không sao. Nàng cười hiền từ.
- Mà thôi mình về luôn đây. Cũng trưa rồi. Nàng nhìn vào màn hình điện thoại.
- Ừm ừm về cẩn thận nha. Tôi nhìn nàng.
- Oki Bye Bye. Nàng chào tôi rồi đạp xe.

Tôi lại đóng cổng bước vào nhà. Trên tay không quên cầm tập hồ sơ. Vừa vào đến nhà thì đã nghe thấy giọng bà tôi.

- Lên phòng thay đồ rồi xuống ăn cơm nhé.
- Dạ vâng ạ. Cháu lên phòng luôn đây.
- Xong gọi luôn anh Đức xuống nhé. Bà tôi nhắc.
- Dạ.

Thế là tôi phóng một mạch lên phòng, đập ngay vào mắt tôi là ông anh họ đang ngồi đánh AOE.

- Ấy rô ây rô nấu nấu nầu nầu...
- Ca mẹ ca bảo xuống ăn cơm đó.
- Ừm vào tắm rửa đi. Ca đánh nốt trận rồi anh em xuống. Ông anh tôi tay dè chuột tay gõ bàn phím loạn xạ lên.

Thay đồ tắm tát mát mẻ rồi hai anh em tôi xuống ăn cơm. Kết thúc một buổi sáng tốt lành.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sau cái ngày nhập học gian trái ấy, thì bù lại là những ngày dài chơi không chờ nhận lớp. Hầu như mấy ngày này tôi chỉ ăn với ngủ. Thi thoảng đi chơi ngắm Hà Nội cùng với ông anh. Một phần là do tôi chưa biết đường đi lối lại ở đây một phần cũng là do tôi không có nhiều bạn. Nên thời gian ở nhà của tôi là khá nhiều. Trả biết làm gì cho hết ngày. Tôi cứ đi ra đi vào xong lại leo lên leo xuống. Hết việc tôi lười đồng hồ sơ hôm nhập học ra. Nào thì sổ tay sinh viên, nào thì danh mục đào tạo bla bla các thứ các thứ. Lật đi lật lại một hồi bỗng dưng tôi nhớ nàng.

“Không biết giờ này nàng có rảnh không nhì. Hay là rủ nàng đi chơi. Mà đi chơi thì chơi ở đâu. Mình có biết chỗ nào đâu. Mà nhà nàng ở đâu mình cũng chưa biết nữa là. Hay là gọi điện nói chuyện với nàng nhì. Bạn bè gọi nói chuyện có sao đâu.”

Tôi đi lại bàn cầm điện thoại. Ngẩn ngơ một lúc rồi lại lại bỏ xuống.

“Thời trà có chuyện gì mà gọi kì lắm. Lại làm phiền người ta”.

Thế là tôi cắt đồng hồ sơ lao vào máy tính làm vài trận Aoe cho đỡ chán. Kể từ đợt ôn thi Đại Học đến giờ là tôi không đụng đến nó rồi. Chắc trình nó cũng xuống dốc lắm. Vào Ganenar show mạng cứ thế là tôi quất tới bến. Đúng thật là tôi có xuống trình thật, xuống nhiều luôn là khác. Các khả năng câu voi, đá hươu của tôi toàn bị lỗi. Ép đời thì toàn mười hai mười ba. Thua lên thua xuống luôn. Lâu lâu được ván cầm shang ép đời tốt hơn chút nên tôi chém lên chém xuống. Trả thù mấy ván thua thông.

- Này thi dân này. Này thi chạy này. Tôi vừa đánh vừa lẩm nhẩm.
- Hiền đệ cũng biết chơi trò này à. Tiếng ông anh tôi.
- À à đệ có biết qua tí không giỏi như ca đâu. Trình của ông anh tôi hơn tôi rất nhiều cả thao tác tay lẫn cách ép đời. Toàn kích trong khoảng mười, mười một.
- Tồi com xong ca với đệ làm vài trận nha. Ông anh tôi hện kèo.
- Dạ được ca.
- Đánh nốt trận tôi gấp máy tính, xuống dưới nhà xem có việc gì làm không.

Xuống đến nơi thì bá tôi đã chuẩn bị xong mọi thứ chỉ việc nấu ăn tối nữa là xong.

- Còn gì làm không bá để cháu giúp cho. Tôi tiến vào bếp.
- Thôi bá chuẩn bị xong rồi cháu ra ngoài ngồi đi. Bá tôi gạt gạt tay.

Đang loay hoay đi ra thì tiếng bác Minh gọi to:

- Ra đây làm vài ván cờ với bác. Nấu nướng cứ để bá mày làm.

Tôi tuân lệnh lại tù lấy bộ cờ tướng ra.

- Cháu đánh gà lăm bác ạ. Tôi cầm bộ cờ qua bàn.
- Đặt nọ về quê thấy cháu trả hạ gục mấy đối thủ nặng kí còn gì.

Quả thật là tôi đánh cờ tướng cũng gọi là siêu siêu. Đặt còn ở nhà tôi cũng từng hạ gục mấy bô lão. Nói là mấy bô lão chứ thật ra là mấy bác hàng xóm thôi. Thấy mấy bác cũng khen là tôi đánh hay, chứ cái này không phải tôi tự nhận nhé.

- Xếp cờ vào bàn rồi hai bác cháu mình triển thôi. Bác Minh lắc lắc ăm trà.
- Dạ để cháu. Lần lượt các quân cờ được tôi xếp vào bàn.

Vẫn như cũ tôi đi trước.

- Vào pháo.

Bác tôi từ tốn đẩy mã lên. Tôi dí tốt đầu cho nó đi thêm một bước. Bác tôi lên nốt mã bên kia. Cứ thế tôi cứ tấn công mãnh liệt bác tôi lên hết tượng rồi sĩ. Quả thật là hàng phòng thủ tượng sĩ nó trắc củ thật. Phá mã mà không vỡ, ngược lại tôi cứ mất dần mất mòn các quân cờ của mình. Đánh tầm được mười, mười lăm phút thì tôi không còn cửa nữa. Ván sau tôi cẩn thận hơn đánh từ tốn thì cũng chỉ cầm cự được hơn ba mươi phút. Đúng là gừng càng già càng cay. Tuy tôi không phải thuộc dạng tép diu nhưng đánh với bác tôi tỏ ra yếu thế hơn hẳn. Các nước của tôi đều bị bác bắt bài hết.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

- Ái trà trà. Đệ cũng biết nhiều thứ đấy nhỉ. Mãi đánh cờ này giờ không để ý ông anh tôi cũng đã có mặt.
- Hi hi. Tôi cười cười.
- Đệ thua này giờ này bác đánh hay quá ca ạ.
- Ca còn thua bố ca suốt này. Đệ vậy là khá lắm rồi. Ông anh tôi ngồi xuống bàn.
- Ba để con đánh với Anh một ván. Xem tay nghề cậu ấy ra sao. Ông anh quay sang nói với bác Minh.
- Anh nó đánh cũng khá lắm đó. Hai đưa thử sức đi. Bác tôi nhìn hai đứa.
- Nào đệ ta thử sức nhỉ. Thế là ca tôi ngồi vào vị trí.

Đánh đăm các kiểu. Mã xe pháo đều được tôi đẩy lên khai thác một cách triệt để. Chiều qua chiều lại thì cuối cùng tôi cũng thắng ông anh tôi. Nhưng quả thật là cân tài cân sức, tôi phải vác mã chiếu tướng nướng xe mới thắng thể được. Cũng vất vả gian lao lắm chứ chẳng đùa.

- Làm ván nữa đi đệ. Ca tôi không phục. Bảo tôi đánh thêm ván nữa.

Cũng phải thôi cả hai đánh cân sức cân tài mà. Do ông anh tôi sơ suất xúu nên tôi mới may mắn giành được phần thắng. Đang cặm cụi xếp lại cờ thì bá tôi gọi:

- Thôi nghỉ tay ăn cơm đã để hôm khác đánh. Thức ăn chín cả rồi.
- Hôm khác ta đánh tiếp chứ đệ. Ông anh tôi ra kèo.

- Dạ vâng, đệ lúc nào thì trả được. Tôi thu dọn đồ đạc.

Lên gác rửa tay ăn cơm xong. Tôi mở tủ vắt hoa quả ra gọt. Ăn hoa quả rồi nghỉ ngơi lúc tôi xin phép lên phòng đi tắm. Ông anh tôi cũng lên luôn. Tắm rửa sạch sẽ thơm tho xong ông anh tôi hắt hắt cầm sang phía máy tính.

- Làm mấy kèo nha đệ.

- Tôi cười cười. Oki ca.

Hai anh em tôi mỗi người một máy. Solo Aoe. Công nhận là tôi cồng tay thật. Lâu không đánh nên mất hết cả phong độ. Toàn để ông anh tôi đánh cho tôi bời. Kể cả khi được chấp cầm shang thì tôi cũng chịu, bỏ tay toàn tập.

- Nghỉ thôi ca, đệ toàn thua thôi chán lắm rồi. Tôi buông chuột mà nói.

- Hề hề nay đánh vậy thôi hiền đệ nhì. Ông anh tôi đắc trí cười.

- Ca đánh ghê vậy ai chơi cùng ca nữa. Tôi gập máy gọn gàng.

- Chứ đệ cũng đâu có kém, vài bữa nữa là đệ ăn đứt ta rồi. Ông anh tôi đi lại giường.

- Mà gần mười hai giờ rồi đó ngủ thôi đệ.

Tôi cũng đoán đã muộn muộn rồi chứ không nghĩ nó lại muộn đến mức đó. Mới lúc nào còn chín giờ xong.

- Ui muộn vậy rồi ă. Ngủ ngủ thôi mai đệ còn có việc. Tôi nhảy vù cái lên giường.

- Ở cái thằng này ra tắt điện đi. Ông anh tôi lừ mắt.

- Ca tắt đèn đi. Đệ ngủ rồi, khò khò. Tôi đắp gối vào đầu.

- Cái thằng này. Thế là ông anh tôi đành phải lọ mọ dậy tắt điện.

- Ta da đệ thắng rồi. Tôi vút gối cười phá lên.

- Ngủ đi thằng nhãi con này. Ông anh tôi quạt cả cái gối vào đầu.

- Đau ca. Tôi suyt xa.

- Cho chưa. Từ mai dậy tắt điện nghe chưa. Ông anh tôi gằn giọng.

- Cái gì đấy nhì. Ai nói ấy nhì. Ca à đệ ngủ lâu lắm rồi. Tôi làm ngơ như không nghe thấy gì.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Cứ thế tôi khò khò trọc tức ông anh. Đôi lúc lại ngó ngó cái điện thoại của ông ấy.

- Em ngủ chưa?

- Em chưa. Muốn vậy rồi mà sao anh vẫn chưa ngủ hả?

- Anh còn nhớ em nên chưa ngủ được.

Tôi phá lên cười.

- Ở cái thằng này ai cho mày đọc tin nhắn của tao. Ông ấy úp màn hình xuống bụng.

- Ca ... ca... cho đệ xem chị dâu đi. Cho đệ xem cái thôi. Tôi lay lay người ông ấy.

- Xê ra đằng kia. Tao báo công an mày xâm phạm quyền riêng tư bây giờ.

- Ca gọi một một năm hay một một sáu để để bấm. Tôi ôm bụng cười.
- Giỡn mặt với tao hả mày.
- Bụp. Ông đập tôi xuống đất.
- Tôi nay cho ngủ đất. Ông ấy cầm cái điện thoại lên trả lời tin nhắn.

Tôi lại với tay mò lên giường:

- Chị dâu để hỏi thăm để hả ca. Tôi ngó đầu lên trọc tức ông anh.
- Danh con. Ông quăng cả trần lẫn gối vào tôi.
- À thế là chị dâu hỏi thăm thằng danh con rồi không phải để. Tôi cười sặc sụa.
- Mày ... mày mà mò lên giường tao giết. Ông anh tôi làm màu quay mặt lại hướng tôi.

Từ đấy tôi cứ thò đầu lên giường là ông ấy lại đẩy tôi xuống. Mãi đến lúc tình yêu to đùng của ông ấy gọi tôi mới được lên giường. Ông ấy ra ngoài nghe điện thoại nên tôi kéo lên luôn. Đánh một giấc đến tận sáng mà không hay biết gì luôn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Đệ đi đâu mà dậy sớm vậy. Ông anh tôi lim dim mắt nói trong vô vọng.

- Nay đệ có việc nên phải đi sớm.
  - Cả ngày nay đệ không ăn cơm nhà ca bảo bác bá hộ đệ nha.
- Nói xong tôi mở cửa đi xuống nhà.
- Đi đâu mà sớm vậy cháu. Tiếng bác Minh cất lên.
  - Dạ cháu đi đón bạn bác ạ. Mà bác dậy sớm thế.
  - Bác hôm nào trà dậy như này mà sớm. Thế mấy giờ về để nhà chờ cơm.
  - Dạ cháu đến tối mới về bác ạ. Nay cháu không ăn cơm nhà đâu. Cháu bảo anh Đức rồi ạ.
  - Ừm thế đi cẩn thận đó nhé. Bác tôi gặt giò chu đáo.
  - Dạ vâng ạ.

Tôi tung tăng nhảy chân sáo ra cổng. Ghé qua quán bánh mì làm tạm cái ăn sáng rồi tiến ra hướng xe bus. Lên xe thẳng tiến. Từ chỗ tôi đi xe bus sang đến Time cũng mất gần tiếng. Vù vù chạy một hồi cuối cùng cũng đến. Tôi xuống xe đi bộ đến cổng chính Time City.

“La la lá lá là là... là la lá lá la la...”. Tiếng chuông điện thoại tôi vang lên.

- À lô. Tôi rút máy trả lời.
- Anh đang ở đâu đây em đến nơi rồi nè. Tiếng nhỏ xinh gái nói từ đầu dây bên kia.
- Anh đang ở cổng chính Time này, em qua đây đi. Tôi nhìn xung quanh.
- Vâng ạ. Để em bảo anh em qua đây luôn.
- Ừm qua đi anh đợi.

Rồi tôi cúp máy đứng chờ. Đứng là trung tâm thương mại lớn nhất nhì Hà Nội có khác. Lượng người ra vào tấp nập. Xe đi xe lại, xe đưa xe đón nhiều vô

số. Khách nước ngoài lẫn khách trong nước cứ nằm nấp bước tới bước lui.

- Ê ông bạn đạo này khỏe chứ. Tiếng thằng Hưng.

Đây là thằng bạn học cùng lớp với tôi hồi cấp ba. Nó có đứa em gái tuy nhỏ con nhưng cũng xinh đáo để.

- Ô đến rồi à đạo này đẹp trai quá ta. Tôi cười cười nói.

- Anh anh không nhìn thấy em hả. Tiếng bé An ngồi sau xe.

- Thấy thấy chứ sao lại không thấy người yêu anh chứ.

Cái đứa em gái của thằng Hưng bạn tôi chính là em này. Bé Hoài An và cũng là người yêu tôi từ hồi học mười hai đến giờ.

Ngày xưa tôi vất vả lắm mới tán được em nó đấy. Người ta thì tán một người còn tôi thì tán một lúc hai người. Cả anh lẫn em. Khổ lắm các bác ạ, cứ có vụ gì là ông anh nó lại ra mặt. Thành ra tôi phải lấy lòng cả hai.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Hoài An tên thật là Hán Hoài Công Anh nhưng do anh trai với gia đình hay gọi là Hoài An nên tôi cũng thường gọi cô bé với cái tên vậy.

Năm nay tôi lên lớp mười hai một trong những lớp cuối cấp quan trọng nhất. Hầu hết thời gian của tôi là khá bận rộn. Ngoài việc đi học trên lớp thì lịch học thêm của tôi cũng kín tuần. Vì là dân lớp chọn lại theo học khối tự nhiên nên đầu óc chúng tôi chỉ có tính toán và toán. Vừa mới vào đầu năm học mà chúng tôi hầu như đã học gần hết các môn Toán, Lí, Hóa chương trình mười hai rồi. Giờ đi học chỉ ôn lại kiến thức và luyện đề Đại Học. Mọi việc trả có gì khác nếu như tôi không gặp em. Người con gái nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu, sở hữu một ngoại hình nhỏ bé nhưng vô cùng dễ mến và hòa đồng.

- Ai đấy mày. Cả đám con trai lớp tôi ủa vào.

- Chúng mày làm gì mà lao vào như tên bắn vậy. Thằng Hưng nhìn từng thằng.

- Ai ... ai ... vậy mày ơi?

- Nói đi thằng kia?

- Bỏ mày hả?

- Con bé xinh đấy? Yêu nhau lâu chưa mày?

- Thằng này thế mà khá.

Cứ vậy bla bla bọn con trai lớp tôi nói liên hồi.

- Em gái tao đấy. Chúng mày tránh ra cái coi. Thằng Hưng lên tiếng chỉ mặt từng thằng.

- Em gái hả. Xinh gái thế?

- Em đã có người yêu chưa em?

- Đây đây em ngồi đây. Thằng Tuấn nhanh nhẹn dọn đường.

- Em là của tao nha mày. Thằng Đức giờ nắm đám dọa nạt thằng Tuấn.

- Mày lại tự tin quá. Thằng Tuấn gạt tay thằng Đức.

Chưa bao giờ tôi thấy chúng bạn tôi lại lạ như hôm nay. Chắc do có người đẹp nên ai đấy đều phấn khởi ra đôn thi uy. Cả lớp tôi cứ xôn xao từ khi có sự xuất hiện của em. Hôm nay là buổi ngoại khóa của trường nên thằng Hưng có dẫn em gái mình đi theo. Dù gì em gái nó năm nay cũng vào lớp mười, nên đi coi như giới thiệu trường luôn. Bọn lớp thì cứ nhao nhao mà em thì cứ im lặng trả lời câu gì. Bọn con gái lớp tôi cứ tròn mắt ra đứng nhìn có vẻ ghen tị lắm. Ai đấy đều đứng lại thành top bàn tán về em.

- Tùng... tùng... tùng... tùng tùng tùng...

Tiếng chống tập chung vang lên lớp nào lớp đó đều đổ xô xuống sân trường, lớp tôi cũng không ngoại lệ. Tập chung xếp hàng bọn con trai ai đó đều nhìn nhìn xem em ngồi đầu dãy xuống ngồi cùng. Tình tôi vẫn vậy tuy hơi nhỏ bé nhưng tôi không hay ngồi đầu toàn lựa chỗ giữa giữa hoặc gần cuối ngồi. Hôm nay vì em đứng ở giữa nên các men lớp tôi cứ tập chung xô đi xô lại chỗ đó. Tôi xách ghế xuống gần cuối ngồi cùng mấy đứa bạn không quan tâm. Tập chung được một hồi lâu rồi mà cả trường có mỗi lớp tôi là chưa xếp xong. Các thanh niên cứ mời em ngồi chỗ họ.

- Cái lớp mười hai A này có xếp được hàng hay không thể. Thầy văn phòng đoàn xuống tận nơi nhắc nhở.

Thế là lớp tôi mới chịu ngồi vào hàng. Đúng lúc đó thì em có na ghế xuống gần cuối hàng ngồi, đối diện với tôi luôn. Mấy thằng con trai lớp tôi đứng dậy xách ghế theo.

- Mấy anh kia làm gì thế hả. Thầy quát to.

Bọn nó ầm ức ngồi vậy mà không làm được gì. Ngồi tập chung mà cứ nhìn xuống chỗ em.

- Thằng Anh mày mà tán người yêu tương lai của tao là tao băm cổ mày đấy. Thằng Tuấn dọa nạt tôi.

- Của chú cả đấy ai làm gì đâu mà giữ mãi. Tôi nhìn nó.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Quay sang nhìn em thì thấy em đang nhìn tôi. Không biết vì lý do gì mà tôi quay ngoắt lại luôn. Không giám nhìn em nữa. Một lúc tôi lại quay xuống nói chuyện với mấy đứa bạn thì thấy em cũng nhìn. Mặt tôi càng lúc càng đỏ, nóng gian.

- Chú làm gì mà mặt đỏ hết vậy? Thằng Hưng hỏi.

- Bị cảm nắng à mày...

- Hay tao đưa mày đi viện nhé hahaha.

Càng nghe lũ bạn nói tôi ngày càng đỏ hơn. Trời thì đã nóng rồi giờ thì ngày còn càng nóng hơn. Tôi như chúng gió độc lao. Toàn thân nóng gian.

- Chúng mày để yên tao tập chung nghe hát cái. Tôi đánh trống lảng.

- Ấy ấy kinh nha, bữa nay bày đặt nghe hát, mọi khi thấy mày đã động gì đâu. Mấy thằng bạn tôi nói loạn xạ.

- Anh gì ơi anh có sao không? Em gái thằng Hưng hỏi.

Như phản xạ tự nhiên tôi quay sang trái quay sang phải nhìn. Rồi tự chỉ tay vào mình.

- Em đang hỏi anh đấy hả. Tôi quay lại nhìn.

- Dạ vâng. Tại em thấy anh mặt đỏ quá. Nói xong là con bé cười.

Làm tôi đỏ lại càng đỏ hơn. Khó lắm chứ sao mọi người cứ nhìn tôi không vậy. Tôi đâu có tội tình chi, tôi đâu có tội lỗi gì.

- Ngồi cạnh gái xinh thẹn à mày.

- Hay là em nó hót mất hồn mày rồi.

- Thôi tao biết rồi thằng Anh nó nhin đi... chúng mày ạ.

- Nín quá nên máu dồn lên não à mày. Ra đây ra đây tao đưa đi wc nhanh.

Thế là cả lũ lớp tôi phá lên cười to hơn cả hát. Và không ai là ngoại lệ kể cả em. Trong khi lũ bạn được tròng cười không ngớt thì tôi xấu hổ không biết dẫu vào đâu cho hết. Biết là bọn họ trêu nhưng tôi làm sao có cơ hội giải thích.

- Lớp mười hai A các cậu cười gì đó hả. Thầy bên đoàn tiến tới.

- Dạ hát... hát hay quá thầy ạ. Thằng Hưng vừa nói vừa cười.

Thằng này là lớp trưởng lớp tôi nên thầy hỏi là nó có nghĩa vụ giải thích.

Nắm được phao chữa cháy thế là cả đồng nhao nhao:

- Bọn đấy hát hay quá thầy ơi.
- Hay ghê mày nhỉ.
- Ủ tao cũng thấy thế.
- Thôi đi mấy cậu biết hát xog từ lúc nào rồi không. Thầy nhìn cả đám với ánh mắt rục rủa.

Thế là đi, phao cứu trợ lạc đề, chép không được điểm. Cả lũ hết cách, ai đó ngồi im thin thít không giám ho he gì.

- Tôi mà thấy các cậu nói chuyện riêng là chết với tôi đấy. Thầy giáo na lời đe dọa.

Nói thật chứ nếu là hồi mới vào lớp mười thì lời nói này mới có hiệu lực. Chứ đã tầm sắp ra trường rồi thì không ăn nhằm gì. Thế là đầu lại đẩy bọn tôi nói chuyện bàn tán sôi nổi hơn. Và tâm điểm không ai khác lại vẫn chính là tôi và em. Hết người này đến người khác. Lại cộng thêm mấy đứa con gái nữa, cứ cười cười rồi thỉnh thoảng đá vào vài câu. Bọn thằng Đức với Tuấn ngồi trên thấy thế ức học mếu mui toàn tập. Cứ ngồi trên nghe mấy thằng bạn đều tán chuyện. Bàn tán về tôi một hồi lâu sau bọn nó cũng chán thế là quay sang hỏi han em các kiểu. Thấy thế thằng Hưng lừ từng thẳng một:

- Em gái tao đấy chúng mày ạ. Liệu đó.

Vừa nói dứt lời xong mấy thằng đã quay luôn xuống thằng Hưng nhìn hót anh cả. Cứ đứa này xong lại đến đứa khác. Có em gái nó quý thế đó các bác ạ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Mặc kệ chúng bạn đi chăm sóc anh cả tôi đưa mắt sang nhìn em. Ở góc độ này tôi không biết nói gì hơn ngoài tự xinh, xinh lung linh. Ánh nắng chiều tà xuyên qua các tán lá đôi lúc lấp lánh tô thêm phần sắc đẹp cho em. Em tuy không trắng như nàng nhưng như vậy cũng được xếp vào top trắng rồi. Càng nhìn tôi lại càng thấy em hút hồn tôi hơn.

- Anh... anh làm gì mà nhìn em ghê vậy.

Mãi ngắm em cùng với cả đồng suy nghĩ trong đầu nên tôi bị đơ tạm thời. Không để ý em đã quay lại từ lúc nào rồi.

- À... à, anh... anh nhìn đằng kia kia. Tôi chỉ tay ra phía sau em.
- Đằng đấy thì có gì cho anh nhìn. Hoài An nhìn theo đường chỉ tay tôi.

Tôi không biết đáp sao cho phải bèn phán bừa:

- Nhìn con bướm nhưng nó bay mất rồi. Tôi nghĩ gì nói đấy không biết là nó lại đến nỗi này.
- Đầu bướm đâu, bướm đâu Anh, chỗ nào...

Mấy thằng bạn tôi như vớ được vàng. Không biết hôm nay là ngày gì mà chúng nó đim tôi đến nỗi vậy. Không ngóc đầu lên được luôn.

- Đây à. Một thằng chỉ tay về hướng Hoài An thế là tất cả cùng hùa vào.

Hoài An lúc này mặt không khác gì tôi lúc này cứ đỏ dần đỏ dần. Tôi thì không biết phải giải thích thế nào với lũ bạn này nữa. Đang trong tình cảnh nguy cấp không biết tìm cách ứng phó thì vị cứu tinh xuất hiện.

- Các anh chị định làm loạn à. Nói chuyện to hơn cả loa. Thầy giáo quát.

Tất cả lại im lặng nghe thầy nói xa xa một thôi một hồi. Nói xong thầy đứng đấy một lúc nên cũng trả thằng nào dám ho he nữa. Tôi và em coi như an toàn không bị làm đích ngắm để chúng nó bắn nữa.

Kết thúc buổi ngoại khóa ra về bọn con trai lớp tôi đứng ngồi không yên. Chạy xô lại xin số điện thoại của em. Nhưng rất đen cho bọn nó là bị anh trai

em gặt hết.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Không biết là ăn ở hay tại tôi đẹp trai quá mà bé Hoài An cũng có vẻ để ý tôi.

- Anh mặt đỏ ối em về nhé. Bé Hoài An cười cười vẫy tay.

- Ủ' hi. Tôi cười giờ tay đáp trả.

- Về nha mày. Thăng Hưng vỗ vai.

- Ờm next đi. Tôi xua tay đuổi nó.

Sau cái vụ đó thì lớp tôi mấy đứa con trai quan tâm đặc biệt đến cậu lớp trưởng này. À mà phải là quan tâm đến em thăng Hưng. Thấy lên lớp thăng nào cũng bám tới bám lui hỏi han xin số.

- Ê cu. Cho anh xin số em gái cái.

- Tao nữa mày.

- Cả tao nữa. Mấy thằng trong lớp chia điện thoại sẵn bám.

- Xin làm gì. Chúng mày tới nháy máy em tao à. Thăng Hưng gạt bọn nó.

- Cho đi mày. An hèm với nhau ai làm cái trò đấy.

- Ủ' đúng đấy. Ai làm cái trò đấy.

Không biết bây giờ các bạn có còn trêu nhau vậy không, chứ ngày xưa cứ hai, ba giờ sáng là thi nhau nháy máy loạn lên. Đến nỗi nhiều lúc đêm đi ngủ phải tắt nguồn cho lành.

- Nhưng em tao không hay trả lời tin nhắn đâu. Thăng Hưng ngồi xuống ghế.

- Không sao miễn là có số.

- Đọc đi mày.

Thế là bọn con trai lớp tôi ai cũng có số. Tôi cũng không ngoại lệ.

Tối về sau khi tắm rửa nghỉ ngơi bài vở đâu đó tôi lôi điện thoại ra. Ngồi soạn tin nhắn cho em.

“Em gì ới cho anh làm quen nhé”.

Không được này kì quá.

“Hi em rất vui được làm quen với em”.

Cái này cũng không xong.

“Ê nhỏ làm quen cái nhĩ”.

Cộc lốc quá không ta.

Thôi bỏ đi. Đẹp.

Cứ soạn rồi lại xóa và thành ra là tôi đi ngủ mà vẫn trả gửi gì cho em. Với lại là tôi không biết làm quen như thế nào cho hợp lí.

Sáng sớm vệ sinh cá nhân, ăn sáng bla bla các kiểu tôi sách cặp đi học.

- Ê lên tao đèo. Thăng Hưng vỗ vai tôi cái bộp.
- Nay muộn thế. Làm anh đi bộ này giờ. Tôi leo lên xe.
- Ủ này dậy hơi muộn. Thăng Hưng vừa nói vừa gáp.

Nhà tôi có gần trường cấp ba nên đi học tôi toàn đi bộ. Với lại có xe riêng Hưng đón đưa thì tôi gì không đi. Tôi cũng khá thân với thằng này nó hay vào nhà tôi chơi mà tôi thì chưa ra nhà nó bao giờ. Căn bản là nhà nó hơi xa so với quy định.

Hôm qua mày có nhắn tin với em tao không. Thăng Hưng hỏi.

- Mày nghĩ gì tao mà phải nhắn ấ. Tôi làm về sĩ đời.
- Tao hỏi vậy thôi. Không nhắn thì thôi tao bảo gì đâu.
- Ủ mà mày hỏi chuyện đó làm gì? Tôi hỏi nó.
- Tưởng chú cũng nhắn anh làm mối cho haha. Nó cười ha ha.
- Thôi tao không rảnh. Tôi làm bộ.

Thế là xong tôi từ trời cơ hội có một không hai. Những ngày sau đó tôi cũng không còn nghĩ hay có tư tưởng nhắn tin nói chuyện với em nữa. Cho đến một ngày:

- A anh mặt đỏ.
- Gì vậy. Tôi giật mình quay lại.
- Em chào anh. Tiếng nhỏ dễ thương.
- Ủm chào em. Tôi chào lại theo phản xạ.

Nếu lúc trước tôi có tư tưởng sẽ không nhắn tin nói chuyện với em thì có lẽ đó là quyết định sai lầm. Đứng trước mặt tôi lúc này là bé Hoài An xinh xắn đáng yêu đến lạ kì.

- Anh đi đâu đấy? Hoài An hỏi.
- À anh đi múc nước ấy mà, nay phải trực nhật. Tôi chìa cái chậu.
- Em đi với anh nhé. Hoài An háp háy mắt.
- Ủm sao cũng được. Tôi gật đầu.

Cái gì đến cuối cùng nó cũng sẽ đến. Vẫn biết là đôi khi phải tự tìm kiếm. Nhưng cũng sẽ có những cái duyên tự mang ta đến với nhau. Nên các chàng trai hay những cô gái hãy còn FA. Cứ ngồi im và chờ đợi soái ca với soái muội đến đi. Tôi tin chắc là chín sáu phẩy sáu chín phần trăm các bạn sẽ thất bại. Và số ít phần trăm còn lại các bạn cũng không may mắn mà nằm trong số đó đâu. Hãy ra ngoài và tìm kiếm người mình yêu đi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mới Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Tối hôm đó như một động lực thúc đẩy. Ăn cơm đâu đó xong xuôi tôi vào phòng học. Vừa ngồi vào bàn tôi rút ngay con smatphone huyền thoại ra mà cầm cúi viết.

“Mai đi học rù anh với nhé”.

Tôi trả biết nói gì nên đành viết vậy. Dù gì viết vậy em sẽ hỏi lại là ai đấy còn hơn nhắn tin làm quen để rồi em không rep.

Một lúc sau:

Gừ gừ điện thoại rung lên.

- Ai đấy?

Đúng như dự đoán của tôi em sẽ trả lời vậy. Thế là cứ kế hoạch đã nghĩ sẵn tôi past y nguyên.

- Anh đẹp trai nhất hệ mặt trời đây. Tôi sent.

- Thằng khùng nào vậy. Tin nhắn trả lời từ bên kia.

- Nay bảo ai khùng thế hả.

- Tự xưng nhắn tin bảo người ta, người ta hỏi lại trả lời lung tung. Hấp.

- Người khùng và hấp sẽ là người đọc tin nhắn này.

- Nay cái người kia tôi không rảnh nhé.

- Bộ bà nghĩ tôi cũng rảnh à.

- Đồ điên.

- Ha ha ha đồ hấp. Tôi rep lại.

Vậy đây ngày đầu nhắn tin của tôi. Tôi thường hay làm quen bằng cách này lắm. Cứ nhắn tin nói nhau xa xa vài hôm xong là tự động đối phương sẽ tìm hiểu xem số ai ngay. Kinh nghiệm cả đó các bác ạ.

Vài ngày sau vẫn vậy tôi cứ nhắn tin trêu trêu vậy. Khiến em phát bực thì thôi.

- Anh. Sao giám nhắn tin trêu em. Hoài An lừ mắt.

- Trêu gì nhắn gì. O cái con bé này. Tôi làm bộ ngây thơ không biết gì.

- Thế số điện thoại ai đây. Hoài An giờ cái màn hình điện thoại cho tôi nhìn.

- Cái gì đây. Tôi vẫn cố tình không hiểu.

- Đây là số điện thoại của anh phải không. Em nó giờ giờ cái điện thoại.

- Ai bảo đây là số anh. Tôi cứ ngờ ngờ ra về không biết.

- Kia. Hoài An chỉ tay về phía thằng Hưng.

- Anh em bảo vậy.

Hóa ra là có gián điệp. Bảo sao Hoài An gặp thẳng tôi.

Vù. Tôi chạy lên lớp.

- Hề hề căng quá căng quá. Tôi nói thêm.

Tôi định sẽ nói chuyện với Hoài An lúc nữa nhưng nhìn về mặt em nó cứ sôi sùng sục nên tôi tránh mặt. Đây tôi đã bảo các bạn rồi cứ trêu nhiệt tình vào rồi con gái sẽ tìm ra bạn. Con gái có cái tính rất hay tò mò đây các bác ạ. Các bác cứ thử khen họ xinh xem, tối về khéo họ mất ngủ như chơi.

- Nay làm gì mà nóng vậy. Tôi rút điện thoại ra gửi cho em.

- Anh sao giám trêu em. Nhỏ trả lời.

- Gây ấn tượng sock đó.

- Anh biết em tức thế nào không.

- Hề hề biết chứ. Tức em mới tìm ra anh chứ.

- Hay cho anh khôn phết nhì.

- O anh mà lại. Thế có giận anh không?

- Có chứ mai đền bù cho em.

Cứ thế tôi nói chuyện với em ngon lành cảnh đào. Mà trả sợ em không rep. Các bạn cứ thử đi rồi sẽ biết. Tán gái là cả một nghệ thuật đó chứ không phải là ngày một ngày hai đâu ạ. Các bác muốn tán được gái trước tiên hãy có màn giới thiệu hay làm quen một cách ấn tượng vào. Chúc các bác áp dụng thành công.

Bạn đang đọc truyện *Tình Mối Người Xưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.